

ældre, på pensionister, på svage, på udsatte grupper og på vores miljø.

Jeg tror, at den her finansloftaftale hurtigt vil gå i glemmebogen, fordi den er endnu et bevis i en lang række efterhånden på, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke evner et bredt samarbejde, ikke vil prioritere et egentligt løft i velfærden og så forkert, da tiden var til at lave en bred aftale, der kunne holde en fast og sikker hånd under dansk økonomi, vækst og beskæftigelse. Ved tærskelen til en historisk nedtur for dansk og international økonomi, ja, så er det vel på sin plads at gøre status over 7 års konstant fremgang, som regeringen kalder det, i dansk økonomi.

Kl. 10:13

Hvordan er det gået? Ja, lige nu lever mere end 59.000 børn i det, der kaldes relativ fattigdom, og det er en stigning på over 9.000 børn på bare 6 år; mere end 3.000 børn og unge under 18 år står på venteliste til psykiatrisk behandling, en stigning på mere end 25 pct. bare de sidste 2 år; andelen af unge, der ikke får den altafgørende kompetencegivende ungdomsuddannelse til at komme videre i livet, stiger; tusindvis af lejere bliver sat på gaden, fordi de ikke har råd til at betale deres husleje; vore skoler og børnehaver vedligeholdes ikke og forfalder i stort omfang; store dele af vores almene byggeri forfalder; kriminaliteten flourer, og alt for mange kriminelle får ikke en afgørende uddannelse eller fodfæste på arbejdsmarkedet.

Statsministerens snak om værdien af et stærkt fællesskab, sammenhængskraften i Danmark, mulighederne for alle og kampen mod den nye fattigdom er tom snak, og statsministerens drøm om, at bistandsklienten skal kunne blive bankdirektør, er bristet. Lige nu er det faktisk omvendt.

På sin vis er det faktisk meget let at forstå, hvorfor statsministeren i ugevis holder sig uden for landets grænser, for det må virkelig være svært at se virkeligheden i øjnene. 7 års fremgang har ikke samlet Danmark, men på afgørende områder splittet Danmark og gjort os til et mere utrygt samfund.

Før folketingsvalget kunne alt lade sig gøre. Statsministeren lovede en kvalitetsreform, der skulle være århundredets reform af den offentlige sektor. Han lovede 50 mia. kr. til mere velfærd, og af den tidligere finansminister blev vi meget massivt lovet intet mindre end et megaløft af velfærden. Med harme i stemmen og foran store billeder af beskidte skoletoiletter tord-

nede statsministeren mod kommunerne og de nedslidte skoler på Venstres sommermøde, men 20 år efter Berlinmurens fald og efter 7 år med Anders Fogh Rasmussen i statsministerstolen findes der faktisk stadig klasselokaler i dette lille land, hvor DDR er på landkortene. De møgbeskidte skoletoiletter vil stadig være der, og vinduerne i klasselokalerne vil stadig være utætte. Løftet fra før folketingsvalget om at sætte kursen mod en ny velfærdsmodel for det 21. århundrede er og bliver dette politiske livs største politiske bluffnummer.

Nogle delaftaler byder denne finanslov jo som sagt også på. Vi har været vidner til, at politireformen alt for længe har sejlet; en god reform er hverken politisk eller ledelsesmæssigt fulgt ordentligt til dørs, og med stor bekymring har vi set, at politiet har svigtet borgerne, at borgerne har følt sig svigtet, at politiet ikke har været der i tide, og at lokalsamfund har følt, at de ikke fik den hjælp, de havde behov for. Det er Socialdemokraternes meget klare forventning, og det vil jeg gerne understrege meget klart, at en ny minister og vores aftale om næsten 1 mia. kr. ekstra til det danske politi nu også løser reformens problemer, og at politireformen styrker politiets lokale tilstedeværelse og forbedrer indsatsen mod kriminaliteten, uanset om det er trickyve i almene boligbyggerier, rocker- eller indvandrerbander eller økonomiske storsvindlere.

Socialdemokraterne er også i år en del af aftalen om dette års satspulje. Igen i år har vi bl.a. arbejdet for, at de handicappede og psykisk syge skulle have en bedre hverdag, og også denne gang er indsatsen lykkedes i form af en god aftale om satspuljemidlerne. Vi er ligeledes tilfredse med aftalen om fordelingen af de nye milliarder til forskningsområdet. Socialdemokraterne har været med til at sikre flere penge til universiteterne til strategisk satsning på miljøteknologi, sundheds- og uddannelsesforskning – alle områder, som er afgørende for vores idé om at udvikle et nyt og mere moderne velfærdssamfund.

I dag oplever vi, som sagt på trods af 7 års fremgang, at andelen af unge, der falder fra i uddannelsessystemet, stiger. Vi er meget tilfredse med, at det lykkedes at overbevise regeringen om, at der skulle bruges ekstra midler til at sikre, at frafaldet ikke stiger, men falder, og at flere unge får den altafgørende kompetencegivende ungdomsuddannelse. Uden Socialdemokraternes hjælp var det ikke lykkedes at sætte mere end 140 mio. kr. af til denne helt afgørende indsats.